

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

23 octombrie 2013

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Petru Ursache,

Judecători - Elena Covalenco, Nicolae Gordilă,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013 de către avocatul Mardari Valentin în numele inculpatului

Șevciuc Alexandr Valentin, născut la 21 noiembrie 1975, originar și domiciliat în mun.Chișinău, or.Vadul lui Vodă, str.Pădurilor 12.

Termenul examinării cauzei în:

prima instanță de la 03.03.2012 pînă la 21.12.2012,

instanța de apel de la 08.02.2013 pînă la 18.03.2013,

instanța de recurs de la 08.08.2013 pînă la 23.10.2013.

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Ciocana, mun.Chișinău din 21 decembrie 2012, Șevciuc Alexandr a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii prevăzute de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de acesta.

Prin aceeași sentință a fost recunoscut vinovat și condamnat Lupașco Victor în privința căruia hotărîrea judecătorească nu se contestă.

2. Sentința a fost atacată cu apeluri de către acuzatorul de stat și avocatul N.Daniliuc în numele părții vătămate O.Cremliov, care au solicitat:

- procurorul, casarea parțială a acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care A.Șevciuc să fie condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal, cu aplicarea art.85 Cod penal, la 5 ani și 6 luni închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, invocînd că instanța neîntemeiat l-a achitat pe inculpat, din motiv că fapta nu a fost săvîrșită de el, făcînd referire la prevederile art.389 Cod de procedură penală, care se atribuie la adoptarea unei sentințe de condamnare; instanța nu a luat în considerație faptul că prin probele administrate de organul de urmărire penală și cercetate în cadrul examinării cauzei, care au stat la baza condamnării lui V.Lupașco, se demonstrează și vinovăția inculpatului A.Șevciuc;

- avocatul părții vătămate, casarea acesteia, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri de achitare a inculpaților, deoarece partea acuzării incorect a încadrat fapta săvîrșită de aceștia ca huliganism, pe cînd acțiunile lor întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.189 alin.(2) Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul N.Daniliuc în numele părții vătămate, și admis apelul acuzatorului de stat, casată sentința, în partea achitării inculpatului A.Șevciuc și pronunțată o nouă hotărîre în partea dată, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acesta a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal la 3 ani închisoare, iar în temeiul art.85 Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei fixate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău

din 30 septembrie 2009, stabilindu-i pedeapsa definitivă de 5 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă parțial, dispunându-se încasarea în mod solidar de la Șevciuc Alexandr și Lupașco Victor în beneficiul lui Cremliov Oleg a prejudiciului moral în sumă de 5000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 5000 lei, în rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca nefondată.

3.1. Pentru pronunțarea hotărârii date instanța de apel a constatat că Șevciuc Alexandr, la 01 octombrie 2011, împreună cu Lupașco Victor și o persoană, în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, aflându-se în incinta biroului directorului SRL „Drag-Star”, Cremliov Oleg, amplasat pe str.Meșterul Manole 5/1, mun.Chișinău, intenționat, manifestând un cinism deosebit, exprimat prin purtare nerușinată, în prezența minorului Cremliov Alexandru, încălcând grosolan ordinea publică, întrerupând temporar activitatea normală a întreprinderii sus indicate, cu o obrăznicie deosebită exprimată prin săvârșirea unor acte huliganice violente, avînd un pretext neînsemnat, precum că Cremliov Oleg îi datorează persoanei, în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, o sumă de bani ca rezultat al efectuării unei lucrări de construcție, i-au aplicat multiple lovituri cu pumnii și picioarele în cap, față și în diferite părți ale corpului cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.2827/D din 26.10.2011, vătămări corporale medii, sub formă de fractura coastei a VI pe linia axilară anterioară fără deplasare pe stînga, traumă cranio-cerebrală închisă manifestată prin comoție cerebrală, fractura oaselor nazale cu deplasare, hematom subcutan în regiunea frontală, contuzia țesuturilor moi a feței.

În motivarea soluției date instanța a indicat că probele administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului A.Șevciuc în săvârșirea infracțiunii imputate, și anume depozițiile:

- părții vătămate O.Cremliov, care a explicat că la 01.10.2011, aproximativ la ora 15.20, la oficiul companiei au venit A.Șevciuc, V.Lupașco și persoana, în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, pe care în timpul discuției i-a rugat să se retragă din oficiu, însă a fost lovit cu pumnul în față de către A.Șevciuc, apoi cu pumnii și picioarele de celelalte două persoane, iar văzînd că acestea nu se opresc, a strigat în ajutor;

- martorului minor A.Cremliov audiat în prezența pedagogului, care a lămurit că în ziua de sîmbătă, aflîndu-se în oficiul tatălui său - O.Cremliov, a văzut cum A.Șevciuc, V.Lupașco și persoana, în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată, împreună cu tatăl său au intrat într-un birou separat, de unde se auzeau voci ridicate și zgomot de lovituri, după ce acele trei persoane au ieșit din oficiu, din birou a ieșit și tatăl său, care era însîngerat;

- martorului V.Popescu, declarațiile caruia nu influențează asupra soluționării cauzei penale, prin care nu au fost probate sau combătute careva circumstanțe ce se referă la cauza dată;

- inculpatului V.Lupașco, care a recunoscut vina și a declarat că, la 01.10.2011, aproximativ la ora 15.30, aflîndu-se în oficiul SRL „Drag-Star”, a asistat la discuția dintre A.Șevciuc, persoana, în privința căreia procesul penal a fost disjuns într-o procedură separată și O.Cremliov, din motiv că partea vătămată a devenit agitat și a încercat să-l lovească pe A.Șevciuc, dînsul primul l-a lovit pe acesta cu mîna dreaptă în coasta din dreapta și cu mîna stîngă în regiunea feței, și actele cauzei:

- raportul de expertiză medico-legală nr.2827/D din 26.10.2011, prin care se probează faptul că părții vătămate i-au fost provocate vătămări corporale medii;

- raportul de expertiză medico-legală nr.278/D din 03.02.2012, potrivit căruia nu se exclude formarea vătămarilor corporale depistate la partea vătămată în rezultatul aplicării

loviturilor de către mai multe persoane, iar formarea fracturii coastei a VI din stînga în rezultatul unei lovituri din partea dreaptă, se exclude;

- procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere a persoanei după fotografie din 09.11.2011, din care rezultă că O.Cremliov i-a recunoscut pe V.Lupașco și A.Șevciuc ca persoane care au venit la 01.10.2011 în biroul său și i-au aplicat lovituri;

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată O.Cremliov și bănuitul V.Lupașco, potrivit căruia ultimul a recunoscut acțiunile comise, iar partea vătămată a indicat că acesta i-a aplicat lovituri în regiunea capului;

- procesul-verbal de confruntare între partea vătămată O.Cremliov și bănuitul A.Șevciuc, conform căruia partea vătămată a indicat că acesta din urmă i-a aplicat lovituri;

- procesul-verbal de verificare a declarațiilor la fața locului din 23.01.2012, în cadrul căruia partea vătămată a descris locul și acțiunile participanților la conflict, probe care, analizate în ansamblu, probează fapta comisă de către inculpații A.Șevciuc și V.Lupașco prevăzută de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

La fel, instanța de apel a conchis că argumentele reținute de prima instanță întru achitarea lui A.Șevciuc sînt eronate, de rînd ce vinovăția acestuia integral a fost dovedită în cadrul ședinței de judecată prin probele prezentate de partea acuzării.

Cu referire la apelul declarat de avocatul părții vătămate N.Daniiluc, instanța de apel a concluzionat că sînt nefondate argumentele aduse de apelant cu referire la achitarea inculpaților de comiterea infracțiunii prevăzute de art.287 Cod penal, pe motiv că fapta acestora nu întrunește elementele infracțiunii, deoarece acțiunile lor întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art.189 Cod penal - șantaj, pe motiv că șantajul constituie o acțiune ce atentează nu numai asupra averii propriu-zise, ci și asupra drepturilor cu caracter patrimonial și servește drept instrument, modalitate de însușire a averii străine, latura obiectivă realizîndu-se prin cererea de-a fi cedate bunurile proprietarului, or dreptul asupra acestora, care se consumă din momentul cererii ilegale de a transmite careva bun, iar latura subiectivă a infracțiunii de șantaj este caracterizată prin intenții directe din motive de profit, astfel că în acțiunile inculpaților V.Lupașco și A.Șevciuc nu au fost stabilite elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, deoarece potrivit circumstanțelor cauzei aceștia nu au cerut să le fie transmise careva bunuri în posesie.

La stabilirea pedepsei instanța de apel, reținînd prevederile art.6, 7, 61, 75-76 Cod penal, precum și circumstanțele cauzei, persoana inculpatului, care anterior a fost condamnat pentru infracțiune cu intenție, a conchis că corijarea și reeducarea acestuia nu poate avea loc fără izolare de societate, urmînd să-i fie stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare, cumulîndu-i parțial pedeapsa neexecutată, fixată prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 30.09.2009.

Totodată, instanța de apel, reieșind din caracterul și gravitatea suferințelor psihice și fizice, circumstanțele în care acestea au fost cauzate, precum și statutul social al persoanei vătămate, a conchis de a încasa în beneficiul acesteia prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, iar reieșind din prevederile art.96 Cod de procedură civilă, și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei. În rest, acțiunea civilă a fost respinsă ca nefondată.

4. Împotriva hotărîrii judecătorești nominalizate a declarat recurs ordinar avocatul V.Mardari în numele inculpatului A.Șevciuc care, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței, pe motiv că nu au fost aduse probe în susținerea învinuirii ce ar demonstra comiterea de către inculpat a infracțiunii incriminate, deoarece nici unul din martorii audiați nu au confirmat faptul că inculpatul ar fi comis fapta de care a fost recunoscut vinovat, iar declarațiile martorului V.Popescu urmau a fi apreciate critic, acestea nefiind consecutive și nu coroborează între ele; instanța nu a audiat martorul N.Ciudin, iar actele cauzei - procesele-verbale de recunoaștere după fotografie, de confruntare între partea vătămată și inculpați nu

înlătură dubiul rezonabil în privința lui A.Șevciuc, care nu a avut intenția de a încălca legea, doar a participat la discuție cu O.Cremliov la rugămintea lui A.Iaicico.

5. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temeuri de casare a hotărîrilor judecătorești este invocat art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd normele enunțate la situația în cauză, Colegiul penal conchide că aceste temeuri nu și-au găsit confirmare, iar reieșind din textul recursului, recurentul de fapt critică procedura de apreciere a probelor, care ține de starea de fapt a cauzei și care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea acesteia.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată, prin prisma art.100 Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept și, astfel, ajungînd la concluzia corectă că, împreună cu V.Lupașco, și inculpatul A.Șevciuc a săvîrșit fapta prevăzută de art.287 alin.(2) lit.b) Cod penal.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere declarațiile părții vătămate O.Cremliov, care a indicat că A.Șevciuc împreună cu celelalte două persoane i-a aplicat lovituri, a martorilor A.Cremliov, potrivit cărora dînsul a auzit voci ridicate și zgomot de lovituri în biroul unde se afla tatăl său împreună cu inculpații, iar după ce persoanele au plecat, l-a văzut pe tatăl său însîngerat; V.Popescu, care a explicat că după cazul dat l-a văzut pe inculpatul A.Șevciuc discutînd cu partea vătămată lîngă clădirea firmei; a inculpatului V.Lupașco și actele cauzei - rapoartele de expertiză medico-legale nr.2827/D din 26.10.2011 și nr.278/D din 03.02.2012, potrivit cărora la partea vătămată au fost depistate vătămări corporale medii, procesele-verbale de prezentare spre recunoaștere după fotografie a persoanei din 09.11.2011, conform cărora partea vătămată i-a recunoscut pe A.Șevciuc și V.Lupașco ca persoane, care i-au aplicat lovituri, de confruntare a părții vătămate cu bănuții V.Lupașco și A.Șevciuc, potrivit cărora partea vătămată și-a susținut declarațiile referitor la faptul că A.Șevciuc și V.Lupașco i-au aplicat lovituri cu mîinile și picioarele în față, cap și diferite părți ale corpului, de verificare a declarațiilor la fața locului din 23.01.2012.

Aceste probe cercetate în ședința de judecată sînt pertinente, concludente și admisibile, iar din punct de vedere al coroborării lor confirmă incontestabil faptul că inculpatul A.Șevciuc a săvîrșit nemijlocit infracțiunea imputată. Temeuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Afirmațiile recurentului, precum că instanța de apel incorect a apreciat probele sus- indicate, punîndu-le la baza vinovăției lui A.Șevciuc, nu pot fi reținute ca temei de admitere a recursului, deoarece ca probe acestea sînt adunate cu respectarea procedurii penale, verificate și apreciate de instanță conform legislației în vigoare, fiind descrise detaliat și argumentat în decizia instanței de apel și la pct.3.1. al prezentei decizii.

Instanța de recurs atestă că argumentele invocate de recurent, precum că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, constituie în sine un dezacord cu modul de apreciere a probelor administrate în dosar și nu poate servi drept temei de rejudecare a cauzei și casare a unei hotărîri judecătorești definitive, atît timp cît alte circumstanțe nu sînt invocate.

Critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care a fost deja statuată de către instanța de apel, de competența căreia este stabilirea stării de fapt. Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și s-o

caze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, însă va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească devenită definitivă. Aprecierea probelor ca temei de recurs nu se specifică în dispoziția art.427 Cod de procedură penală.

Argumentul avocatului, precum că instanța de apel nu a audiat martorul N.Ciudin, nu poate fi reținut, deoarece, reieșind din procesul-verbal al ședinței de judecată, procurorul s-a decis de proba dată în prima instanță, partea apărării neavînd careva obiecții în acest sens (f.d.234, v.1), participînd la examinarea cauzei în instanța de apel, avocatul nu a înaintat vreun demers de a fi audiat martorul dat, iar instanța de judecată din proprie inițiativă nu este în drept să administreze probe.

Neîntemeiat este și argumentul recurentului, precum că declarațiile martorilor urmau a fi apreciate critic, deoarece acestea s-au reținut în modul cum au fost depuse nefiind denaturate, iar reieșind din prevederile art.101 alin.(2)-(3) Cod de procedură penală, acestea sînt apreciate de judecător, după propria convingere, formată în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv.

În acest context, Colegiul conchide că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante prescrise de art.414-417 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 85 Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținîndu-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuază răspunderea.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs va decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În circumstanțele stabilite, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului declarat de avocat în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

6. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Mardari Valentin în numele inculpatului Șevciuc Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 18 martie 2013, în cauza penală în privința lui Șevciuc Alexandr, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă